

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ken på dette område eller på ret mange andre. Men jeg tog egentlig ordet for at sige til det ærede medlem, der mindede om Vilhelm Lassen, at jeg tror, det ærede medlem skulle tage ved lære af, hvad Vilhelm Lassen sagde. Når det ærede medlem nu bruger så drabelige ord om landbrugets undertrykkelse og mishandling i denne situation, hvad vil han så sige, hvis landbruget virkelig kommer i nød? Når han bruger disse stærke ord uden grund, svækker det vægten af hans ord den dag, de bruges med grund. Det skulle den mand, der optræder på landbrugets vegne, hellere tænke på i dag. Han kan gerne en skønne dag komme for sent med at tage det i betragtning.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Det, vi fra landboforeningernes side har peget på, er den udvikling, vi står ved indledningen til, og som det er livsnødvendigt for landbruget og for det samlede samfund i tide at være opmærksom på. Hverken mere eller mindre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1—4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 6, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslag nr. 7—9, § 6, således ændret, §§ 7—9, ændringsforslag nr. 10—11, § 10, således ændret, samt §§ 11—13 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 16¹⁵ med følgende dagsorden:

Eventuelt: tredje behandling af:

Forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52.

Mødet hævet kl. 16¹⁰.

112. møde.

Torsdag den 17. maj kl. 16¹⁵.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan ikke uden tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3609).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Gram: Jeg har på et meget tidligt tidspunkt, inden kornordningens ordlyd endnu var udformet, og medens der kun var forberedende drøftelser, overfor landbrugsministeren og andre givet udtryk for, at man burde kunne nøjes med, at der var afleveringspligt for alt brødkorn, og at man derudover fastsatte en højestepris på alt foderkorn, der kom frem i handelen, en højestepris på 45 kr. eller deromkring, hvad man nu kunne enes om. Derigennem ville ordningen være blevet meget enklere, og man ville efter min mening have opnået det samme som ved den her foreslåede ordning og have undgået store driftsomlægninger i de mellemstore landbrug, der skal aflevere korn, og som har en drift, der svarer til husmændenes. Jeg ved, at landbrugsministeren var meget inde på den tanke, om det kunne gå an at nøjes med dette; jeg ved også, at man i husmandskredse var inde på, at denne ordning i og for sig var den bedste, forudsat naturligvis, at husmænd, der ikke kan nøjes med at fodre deres eget korn op, fik en fortrinsret til det korn, der kom frem i handelen til de nævnte 45 kr., eller hvad man